ព្រះរាជក្រម

នស/រកម/០២៩៧/០២

យើង

ព្រះបាទសម្តេចព្រះ នរោត្តម សីហនុ

រាជហរិវង្ស ឧភតោសុជាត វិសុទ្ធិពង្ស អគ្គមហាបុរសរតន៍ និករោត្តម

ធម្មិកមហារាជាធិរាជ បរមនាថ បរមបពិត្រ

ព្រះចៅក្រុងកម្ពុជាធិបតី

* * * * * * * *

- បានឃើញរដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យ ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ១៩៩៣ ស្តីពីការតែងតាំងនាយករដ្ឋមន្ត្រីទី១ និង នាយករដ្ឋមន្ត្រីទី២
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យចុះថ្ងៃទី០១ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ១៩៩៣ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ០២ នស_៩៤ចុះថ្ងៃទី២០ ខែកក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ស្តីពីការរៀបចំនិងការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស_រកត_១០៩៤_៨៣ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែតុលា ឆ្នាំ ១៩៩៤ស្តីពីការកែសំរួលសមាសភាពរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស_រកត_១០៩៤_៩០ ចុះថ្ងៃទី ៣១ ខែតុលា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ស្តីពីការកែសំរួលសមាសភាពរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស_រកម_០១៩៦_១០ ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែមករា ឆ្នាំ ១៩៩៦ ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងការបរទេស និង សហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិ
- តាមសេចក្តីក្រាបបង្គំទូលស្នើសុំអំពីសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រីទាំងពីរ និង អំពីរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងការបរទេស និង សហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិ

ប្រកាសឲ្យប្រើ

ច្បាប់ស្តីពី ការអនុម័តយល់ព្រមលើសន្ធិសញ្ញាស្តីពីតំបន់អាស៊ី_អាគ្នេយ៍ គ្មានអាវុធនុយក្លេអ៊ែរ ដែលរដ្ឋសភាបានអនុម័តកាលពីថ្ងៃទី ១៧ ខែ មករាឆ្នាំ១៩៩៧ នាសម័យប្រជុំលើកទី៧ នីតិកាលទី១ដែលមានសេចក្តីទាំងស្រុងដូចតទៅ :

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

រដ្ឋសភា

ច្បាប់

ស្តីពី

ការអនុម័តយល់ព្រមលើសន្ធិសញ្ញាស្តីពីតំបន់អាស៊ី-អាគ្នេយ៍ គ្មានអាវុធនុយក្លេអ៊ែរ

មាត្រា ១.-

អនុម័តយល់ព្រមលើសន្ធិសញ្ញាស្តីពីតំបន់អាស៊ី-អាគ្នេយ៍គ្មានអាវុធនុយក្លេអ៊ែរ ដែលចុះហត្ថលេខានៅបាងកក នាថ្ងៃទី ១៥ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ១៩៩៥ ហើយដែលមានអត្ថបទទាំងស្រុងភ្ជាប់មកជាមួយនេះ ។

មាត្រា ២.-

រាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាត្រូវបន្តរាល់នីតិវិធី ដើម្បីអនុវត្តសន្ធិសញ្ញានេះ។

ច្បាប់នេះ ត្រូវបានរដ្ឋសភានៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា អនុម័តនៅថ្ងៃទី ១៧ ខែ មករា ឆ្នាំ ១៩៩៧ នាសម័យប្រជុំរដ្ឋសភាលើកទី [illegible] នីតិកាលទី ១ ។

ភ្នំពេញ,ថ្ងៃទី [illegible] ខែ មករា ឆ្នាំ ១៩៩៧

ប្រធានរដ្ឋសភា

ជា ស៊ីម

សន្ធិសញ្ញា

ស្តីពីតំបន់អាស៊ី - អាគ្នេយ៍គ្មានអាវុធនុយក្លេអ៊ែរ

TREATY ON THE SOUTHEAST ASIA NUCLEAR WEAPON -FREE ZONE

<u>បណ្តារដ្ឋភាគីនៃសន្ធិសញ្ញា</u> :

ដោយមានបំណង ចូលរួមធ្វើអោយបានសំរេចនូវវត្ថុបំណង និងគោលការណ៍ទាំងឡាយនៃធម្មនុញ្ញអង្គការសហប្រជាជាតិ

ដោយប្តេជ្ញាថា នឹងចាត់វិធានការជាក់ស្តែងដែលនឹងរួមវិភាគទានដល់ការជំរុញអោយមានការរំសាយសព្វាវុធជាទូទៅនិងទាំងស្រុង និងការជំរុញអោយមានសន្តិភាពនិងសន្តិសុខអន្តរជាតិ

ដោយបានអះអាងជាថ្មី ពីបំណងប្រាថ្នារបស់រដ្ឋទាំងឡាយនៅអាស៊ី-អាគ្នេយ៍ ក្នុងការរក្សាសន្តិភាព ស្ថេរភាពនៅក្នុងតំបន់ក្នុងស្មារតីសន្តិសហវិជ្ជមាន ការយោគយល់គ្នាទៅវិញទៅមក និងកិច្ចសហប្រតិបត្តិការដូចដែលមានចែងនៅក្នុងសេចក្តីប្រកាស សេចក្តីថ្លែងការណ៍នានា និងលិខិតុបករណ៍ ច្បាប់ផ្សេងៗទៀត

ដោយបានរំលឹកឡើងវិញ នូវសេចក្តីថ្លែងការណ៍ស្តីពីតំបន់សន្តិភាព សេរីភាព និងអព្យាក្រឹត្យ (ZOPFAN) ដែលត្រូវបានចុះហត្ថលេខា កាលពីថ្ងៃទី ២៧ វិច្ឆិកា ១៩៧១ នៅទីក្រុងគូឡាលំពួរ និងគំរោងប្រតិបត្តិការជាក់ស្តែងស្តីពី ZOPFAN ដែលត្រូវបានអនុម័តនៅក្នុងកិច្ចប្រជុំថ្នាក់រដ្ឋមន្ត្រីការបរទេសអាស៊ានលើកទី ២៦ កាល ពីខែកក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៣ នៅសិង្ហបុរី

ដោយជឿជាក់ថា ការបង្កើត " តំបន់អាស៊ី-អាគ្នេយ៍មួយគ្មានអាវុធបរមាណូ " ជាសមាសធាតុមួយយ៉ាងសំខាន់នៃ ZOPFAN ហើយពិតជានឹងរួមចំណែកដល់ការពង្រឹងសន្តិសុខបណ្តារដ្ឋនៅក្នុងតំបន់ និងដល់ការបង្កើនសន្តិភាព និងសន្តិសុខអន្តរជាតិ

ដោយអះអាងជាថ្មី ពីសារៈសំខាន់នៃ សន្ធិសញ្ញាស្តីពីការមិនរីកសាយនៃអាវុធបរមាណូ (NPT) ដើម្បីទប់ស្កាត់ការរីកសាយនៃអាវុធបរមាណូ និងរួមវិភាគទានដល់សន្តិភាព និងសន្តិសុខអន្តរជាតិ

ដោយរំលឹកឡើងវិញ នូវមាត្រាទី៧នៃ NPT ដែលទទួលស្គាល់សិទ្ធិនៃក្រុមប្រទេសណាមួយក្នុងការចូលសន្ធិសញ្ញាតំបន់ ដើម្បីកំចាត់អាវុធនុយក្លេអ៊ែរ ពីទឹកដីរបស់ខ្លួន

ដោយរំលឹកឡើងវិញ ពីឯកសារចុងក្រោយនៃសម័យប្រជុំពិសេសលើកទី១០របស់មហាសន្និបាតអង្គការសហប្រជាជាតិដែលជំរុញអោយបង្កើតតំបន់គ្មានអាវុធបរមាណូ

ដោយរំលឹកឡើងវិញនូវ បណ្តាគោលការណ៍និងវត្ថុបំណងនៃការមិនរីកសាយអាវុធបរមាណូ និងការរំសាយសព្វាវុធ ដែលត្រូវបានអនុម័តក្នុងសន្និសីទស្តីពីការពិនិត្យមើលឡើងវិញនិងការបន្តរបស់ភាគីនៃសន្ធិសញ្ញានេះនាឆ្នាំ១៩៩៥ ដែលបានបញ្ជាក់ថា កិច្ចសហប្រត្តិបត្តិការ ការគោរពនិងការគាំទ្រពីសំណាក់ប្រទេសទាំងអស់ដែលមានអាវុធបរមាណូ ចំពោះពិធីសារពាក់ព័ន្ធមានសារៈសំខាន់ដើម្បីធ្វើអោយសន្ធិសញ្ញាស្តីពីតំបន់គ្មានអាវុធបរមាណូ និងពិធីសារពាក់ព័ន្ធទាំងឡាយនោះមានប្រសិទ្ធភាពជាអតិបរមា

ដោយម្តេញ្ជា ការពារតំបន់តទល់នឹងភាពពុលបរិដ្ឋាន និងគ្រោះថ្នាក់ទាំងឡាយបណ្តាលមកពីកាកសំណល់វិទ្យុសកម្ម និងវត្ថុធាតុវិទ្យុសកម្មផ្សេងទៀត

<u>បានព្រមព្រៀងដូចតទៅ</u> :

<u>មាត្រាទី ១</u>

ការប្រើប្រាស់ពាក្យពេចន៍

<u>សំរាប់វត្ថុបំណងនៃសន្ធិសញ្ញា និងពិធីសារពាក់ព័ន្ធនេះ :</u>

ក- " តំបន់អាស៊ី-អាគ្នេយ៍គ្មានអាវុធបរមាណូ " បន្ទាប់ទៅនេះហៅថា " តំបន់ " គឺជាភូមិភាគមួយដែលមានទឹកដីនៃបណ្តាប្រទេសអាស៊ី-អាគ្នេយ៍ទាំងអស់គឺ ប្រ៊ុយណៃដារូស្សាឡាម កម្ពុជា ឥណ្ឌូណេស៊ី ឡាវ ម៉ាឡេស៊ី មីយ៉ាន់ម៉ារ ហ្វីលីពីន សឹង្ហបូរី ថៃឡង់ដ៍ និង វៀតណាម ព្រមទាំងតំបន់ខ្ពង់រាបបាតសមុទ្រ និងតំបន់សេដ្ឋកិច្ចផ្តាច់មុខ (EEZ) នៃប្រទេសទាំងនេះផង ។

ខ- " ទឹកដី " មានន័យថា : ដែនដីគោក ដែនទឹកនៅក្នុងប្រទេស ដែនសមុទ្រ ដែនទឹកជុំវិញប្រជុំកោះ ផ្ទៃដីបាតសមុទ្រ ដីក្រោមបាតសមុទ្រ និងដែនអាកាសពីលើទឹកដី ។

គ- " អាវុធបរមាណូ " មានន័យថា គ្រឿងនិងជាតិផ្ទុះទាំងឡាយដែលអាចបញ្ចេញថាមពលបរមាណូពុំអាចគ្រប់គ្រងបាន ប៉ុន្តែមិនរាប់បញ្ចូលមធ្យោបាយដឹកជញ្ជូន ឬ ការផ្តល់គ្រឿងនិងជាតិផ្ទុះទាំងនោះប្រសិនបើវាស្ថិតនៅដាច់ពីគ្នា ហើយមិនមែនជាផ្នែក១មួយបំបែកមិនបាននោះទេ ។

ឃ- " ការតាំង " មានន័យថា ការបញ្ចេញ (Deploy) ការតាំង (Emplace) ការបញ្ចុះ (Implant) ការតម្លើង (Install) ការស្តុក (Stockpile) ឬការដាក់ក្នុងឃ្លាំង (Store)

ង- " ធាតុវិទ្យុសកម្ម " មានន័យថា ជាធាតុទាំងឡាយណាដែលមានជាតិវិទ្យុសកម្ម Radionuclide ដែលលើសពីកំរិតអនុញ្ញាត ឬ លើសពីកំរិតលើកលែងពីសំណាក់ភ្នាក់ងារថាមពលបរមាណូអន្តរជាតិ (IAEA)

ច- " កាកសំណល់វិទ្យុសកម្ម " មានន័យថា ជាធាតុមានសារជាតិ ឬ ឆ្លងដោយជាតិវិទ្យុសកម្ម Radionuclide ខាប់ ឬមានសកម្មភាពលើសពីការកំរិតអនុញ្ញាតដោយ IAEA ហើយដែលគ្មានគំរោងយកមកប្រើទៅថ្ងៃក្រោយឡើយ និង

ឆ- " ការចាក់កាកសំណល់ " (Dumping) មានន័យថា

១- ការចាក់ចោលដោយចេតនាទៅក្នុងសមុទ្រដែលមានរួមទាំងបាតសមុទ្រនិងដីកកប់ក្នុងដីក្រោមបាតសមុទ្រនូវកាកសំណល់វិទ្យុសកម្ម ឬវត្ថុធាតុផ្សេងទៀតពីនាវាឬយន្តហោះ ស្ថានីយឬសំណង់ ផ្សេងទៀតនៅផ្ទៃសមុទ្រ និង

២- រាល់ការចាក់ចោលដោយចេតនាទៅក្នុងសមុទ្រ ដោយរាប់បញ្ចូលទាំងបាតសមុទ្រ និងកប់ក្រោមបាតសមុទ្រនូវនាវា យន្តហោះ ស្ថានីយរុករកប្រេង ឬ សំណង់ផ្សេងទៀតនៅផ្ទៃសមុទ្រដែលមានសារជាតិវិទ្យុសកម្ម ប៉ុន្តែមិនរាប់បញ្ចូលការចាក់កាកសំណល់ ឬ សំរាមបន្ទាប់បន្សំទៅនឹង ឬ ផ្ទេរចេញពីនាវា យន្តហោះ ស្ថានីយរុករកប្រេង ឬ សំណង់ និងគ្រឿងឧបករណ៍ផ្សេងទៀត ក្នុងកិច្ចប្រតិបត្តិធម្មតារបស់គេ ផ្សេងពីកាកសំណល់និងវត្ថុផ្សេងទៀត ដឹកដោយ ឬដឹកទៅដាក់ផ្ទុកទៅនឹងនាវា យន្តហោះ ស្ថានីយរុករកប្រេង ឬ សំណង់ផ្សេងទៀតនៅផ្ទៃសមុទ្រ ដែលមានមុខប្រតិបត្តិការចាក់ចោលវត្ថុនោះ ឬ វត្ថុដែលចំរាញ់ចេញពីកាកសំណល់នោះ ឬវត្ថុផ្សេងទៀតនៅលើនាវា យន្តហោះ ស្ថានីយរុករកប្រេង ឬសំណង់ទាំងនោះ ។

មាត្រាទី ២

ការអនុវត្តនៃសន្ធិសញ្ញា

១-សន្ធិសញ្ញា និងពិធីសារនេះ ត្រូវយកទៅអនុវត្តនៅលើទឹកដីខ្ពង់រាបបាតសមុទ្រនិងតំបន់សេដ្ឋកិច្ចផ្តាច់មុខនៃបណ្តារដ្ឋជាភាគីនៅក្នុងរង្វង់តំបន់ដែលសន្ធិសញ្ញានេះមានជាធរបញ្ញត្តិ ។

២-គ្មានចំណុចណាមួយនៃសន្ធិសញ្ញានេះធ្វើអោយប៉ះពាល់ដល់សិទ្ធិ ឬការប្រើសិទ្ធិរបស់រដ្ឋណាមួយដែលមានចែងក្នុង ខ ទាំងឡាយនៃកតិកាសញ្ញាអង្គការសហប្រជាជាតិស្តីពីច្បាប់សមុទ្រឆ្នាំ១៩៨២នោះទេ ជាពិសេសចំពោះសេរីភាពនៅសមុទ្រខាងក្រៅ សិទ្ធឆ្លងកាត់ដោយគ្មានបំណងអាក្រក់ ឬ ដំណើរឆ្លងកាត់តាមប្រជុំកោះ ឬការឆ្លងកាត់នៃនាវា ឬយន្តហោះដែលស្របទៅនឹង ធម្មនុញ្ញអង្គការសហប្រជាជាតិ ។

មាត្រាទី ៣

ការសន្យាជាមូលដ្ឋាន

១- ទោះនៅកន្លែងណាក៏ដោយ មិនថាឡើយនៅក្នុង ឬក្រៅតំបន់ រដ្ឋជាភាគីនិមួយៗសន្យាមិន :

ក- កសាង ផលិត ឬ ទទួលយក ធ្វើជាម្ចាស់កម្មសិទ្ធិ ឬត្រួតត្រាលើអាវុធនុយក្លេអ៊ែរតាមវិធីណាមួយ

ខ- ដាក់តាំង ឬ ដឹកជញ្ជូនអាវុធនុយក្លេអ៊ែរតាមមធ្យោបាយណាក៏ដោយ ឬ

គ- ធ្វើការសាកល្បង ឬ ប្រើប្រាស់អាវុធនុយក្លេអ៊ែរ

២- រដ្ឋជាភាគីនិមួយៗ ត្រូវសន្យាផងដែរថា មិនអនុញ្ញាតអោយរដ្ឋដទៃទៀតប្រើទឹកដីខ្លួនសំរាប់ :

ក- កសាង ផលិត ឬ ទទួលយក ធ្វើជាម្ចាស់កម្មសិទ្ធិ ឬត្រួតត្រាលើអាវុធនុយក្លេអ៊ែរតាមវិធីណាមួយ

ខ- ដាក់តាំងអាវុធនុយក្លេអ៊ែរ

គ- សាកល្បង ឬ ប្រើប្រាស់អាវុធនុយក្លេអ៊ែរ

៣- រដ្ឋជាភាគីនិមួយៗត្រូវប្រកាន់ខ្ជាប់ផងដែរថាមិនត្រូវ :

ក. ចាក់ចូលទៅក្នុងសមុទ្រ ឬ បញ្ចេញទៅក្នុងលំហអាកាសក្នុងរង្វង់តំបន់នូវវត្ថុធាតុ និងកាកសំណល់ដែលមានសារជាតិវិទ្យុ សកម្ម

ខ. ចាក់វត្ថុធាតុ ឬកាកសំណល់ដែលមានសារជាតិវិទ្យុសកម្មលើដី ដែលស្ថិតនៅលើទឹកដី (នៃរដ្ឋផ្សេង) ឬដែលស្ថិតនៅក្រោមការគ្រប់គ្រងនៃរដ្ឋផ្សេង លើកលែងតែក្នុងករណីដូចមានចែងក្នុងកថាខ័ណ្ឌទី២ (ង) នៃមាត្រា៤ ឬ

គ. អនុញ្ញាតអោយប្រទេសផ្សេងចាក់វត្ថុធាតុ ឬកាកសំណល់ដែលមានសារជាតិវិទ្យុសកម្មចូលទៅក្នុង សមុទ្រ ឬបញ្ចេញទៅក្នុងលំហអាកាសដែលស្ថិតនៅលើទឹកដីខ្លួន

៤- រដ្ឋជាភាគីនិមួយៗត្រូវប្រកាន់ខ្ជាប់ថាមិន :

ក- ស្វែងរក ឬ ទទួលជំនួយដើម្បីធ្វើសកម្មភាពបំពានទៅលើ ខ ទាំងឡាយនៃកថាខ័ណ្ឌទី១ ទី២ និងទី៣ នៃមាត្រានេះ ឬ

ខ- ចាត់វិធានការណាមួយសំរាប់ជួយឧបត្ថម្ភ ឬលើកទឹកចិត្តក្នុងការធ្វើសកម្មភាពណាមួយដែលបំពានទៅលើ ខ ទាំងឡាយនៃកថាខ័ណ្ឌទី១ ទី២ ទី៣ នៃមាត្រានេះ ។

មាត្រាទី ៤

ការប្រើប្រាស់ថាមពលនុយក្លេអ៊ែរក្នុងគោលបំណងសន្តិភាព

១- ក្នុងសន្ធិសញ្ញានេះ គ្មានចំណុចណាមួយដែលប៉ះពាល់ដល់សិទ្ធិរបស់រដ្ឋទាំងឡាយដែលជាភាគីក្នុងការប្រើប្រាស់ថាមពលនុយក្លេអ៊ែរ ជាពិសេសក្នុងការអភិវឌ្ឍន៍សេដ្ឋកិច្ច និងវឌ្ឍនសង្គមរបស់គេទេ

២- ដូច្នេះរដ្ឋជាភាគីត្រូវប្រកាន់ខ្ជាប់ :

ក-ប្រើប្រាស់វត្ថុធាតុ និងរោងចក្រនុយក្លេអ៊ែរ ដែលមាននៅក្នុងទឹកដី ឬតំបន់នៅក្រោមការគ្រប់គ្រងនិងការត្រួតត្រារបស់ខ្លួនដើម្បីក្នុងគោលបំណងសន្តិភាពតែប៉ុណ្ណោះ

ខ- មុននឹងចាប់ផ្ដើមកសាងគំរោងថាមពលនុយក្លេអ៊ែរក្នុងគោលបំណងសន្តិភាព ត្រូវដាក់គំរោងនោះអោយមានការវាយតម្លៃអំពីសុវត្ថិភាពយ៉ាងហ្មត់ចត់បំផុតស្របតាមការណែនាំ និងខ្នាតដែលលើកឡើងដោយ IAEA ភ្នាក់ងារថាមពលបរមាណូអន្តរជាតិ ក្នុងការការពារសុខភាព និងបន្ថយជាអប្បបរមានូវគ្រោះថ្នាក់ដល់ជីវិត និង ដល់ទ្រព្យសម្បត្តិស្របតាម កថាខ័ណ្ឌទី៦ មាត្រាទី៣ នៃលក្ខន្តិកៈរបស់ភ្នាក់ងារថាមពលបរមាណូអន្តរជាតិ (IAEA)

គ- ដាក់អោយមានការវាយតំលៃពីសំណាក់រដ្ឋជាភាគីមួយទៀតប្រសិនមានសំណូមពរ លើកលែងតែពត៌មានដែលទាក់ទងដល់ឯកសារផ្ទាល់ខ្លួន ពត៌មានដែលទទួលការការពារដោយច្បាប់កម្មសិទ្ធិបញ្ញា ឬពត៌មានដែលស្ថិតក្រោមការសំងាត់ខាងឧស្សាហកម្ម ឬ ពាណិជ្ជកម្ម និងពត៌មានដែលទាក់ទងដល់សន្តិសុខជាតិ

ឃ- គាំទ្រដល់ប្រសិទ្ធភាពជាប្រចាំរបស់ប្រព័ន្ធអន្តរជាតិនៃការមិនរីកសាយអាវុធ ដែលឈរលើសន្ធិសញ្ញា NPT និង IAEA និង

ង-ចាក់ចោលកាកសំណល់ ឬវត្ថុធាតុផ្សេងទៀតដែលមានសារជាតិវិទ្យុសកម្មស្របតាមខ្នាត និងនីតិវិធីរបស់ភ្នាក់ងារថាមពលបរមាណូអន្តរជាតិ លើដី ក្នុងទឹកដីរបស់ខ្លួន ឬលើដី ក្នុងទឹកដីរបស់ប្រទេសមួយទៀតដោយមានការអនុញ្ញាតយល់ព្រមពីសាមីប្រទេស

៣- រដ្ឋជាភាគីនិមួយៗ ត្រូវប្រកាន់ខ្ជាប់ផងដែរថា មិនផ្ដល់ប្រភព ឬគ្រឿងងាយផ្ទុះពិសេស ឬ បរិក្ខា ឬក៏វត្ថុដែលបានគ្រោង ឬរៀបចំឡើងក្នុងគោលបំណង ពិសេសសំរាប់ការកែច្នៃ ការប្រើប្រាស់ ឬក៏ការផលិតវត្ថុងាយផ្ទុះ ពិសេសដល់ :

ក. ប្រទេសណាដែលគ្មានអាវុធនុយក្លេអ៊ែរ លើកលែងតែនៅក្នុងលក្ខខ័ណ្ឌទាំងឡាយតម្រូវអោយមានការការពារដែលមានចែងនៅក្នុងកថាខ័ណ្ឌទី១ មាត្រាទី៣ នៃ " សន្ធិសញ្ញាមិនរីកសាយអាវុធនុយក្លេអ៊ែរ " (NPT) ឬក៏

ខ. ប្រទេសណាដែលមានអាវុធនុយក្លេអ៊ែរលើកលែងតែអនុលោមទៅតាមកិច្ចព្រមព្រៀងនានាជាមួយភ្នាក់ងារថាមពលបរមាណូអន្តរជាតិ ស្តីពីការការពារដែលអាចអនុវត្តបាន

មាត្រាទី ៥

ច្បាប់ការពារនៃភ្នាក់ងារថាមពលបរមាណូអន្តរជាតិ

រដ្ឋជាភាគីនីមួយៗដែលមិនទាន់បានធ្វើដូច្នេះនៅឡើយ ត្រូវចុះកិច្ចព្រមព្រៀងជាមួយភ្នាក់ងារថាមពលបរមាណូអន្តរជាតិដើម្បីអនុវត្តការពារសុវត្ថិភាពបានពេញលេញក្នុងសកម្មភាពនុយក្លេអ៊ែរក្នុងគោលដៅសន្តិភាពរបស់ខ្លួនមិនអោយយឺតជាងពី១៨ខែ បន្ទាប់ពីការចូលជាធរមាននៃសន្ធិសញ្ញាសំរាប់រដ្ឋជាភាគី ។

មាត្រាទី ៦

ការជូនដំណឹងជាបន្ទាន់ពីគ្រោះថ្នាក់នុយក្លេអ៊ែរ

រដ្ឋជាភាគីនីមួយៗដែលមិនទាន់បានចូលកតិកាសញ្ញានៃការជូនដំណឹងជាបន្ទាន់ពីគ្រោះថ្នាក់នុយក្លេអ៊ែរ ត្រូវខិតខំចូលកតិការនោះ ។

មាត្រាទី ៧

នាវា និងយន្តហោះបរទេស

រដ្ឋជាភាគីនីមួយៗ នៅពេលបានទទួលការជូនដំណឹងហើយ អាចសំរេចដោយខ្លួនឯងក្នុងការអនុញ្ញាតអោយនាវា និងយន្តហោះបរទេសចូលចតនៅកំពង់ផែ ឬចុះចតនៅចំណតយន្តហោះរបស់ខ្លួនអោយនាវា ឬយន្តហោះបរទេសបើកបរឆ្លងដែនអាកាស ដែនសមុទ្ររបស់ខ្លួន ឬតាមដែនទឹកជុំវិញប្រជុំកោះ និងអោយហោះហើរឆ្លងកាត់ដែនអាកាសពីលើដែនទឹកទាំងអស់នោះ ក្នុងបែបបទដែលមិនចំណុះក្នុងសិទ្ធិនៃការឆ្លងកាត់ដោយសុធន្ទះ ដំណើរឆ្លងកាត់តាមចន្លោះប្រជុំកោះ ឬផ្លូវឆ្លងកាត់ ។

មាត្រាទី ៨

ការបង្កើតគណៈកម្មការសំរាប់តំបន់អាស៊ី-អាគ្នេយ៍ គ្មានអាវុធនុយក្លេអ៊ែរ

១- គណៈកម្មការមួយបានត្រូវបង្កើតឡើងសំរាប់តំបន់អាស៊ី-អាគ្នេយ៍គ្មានអាវុធនុយក្លេអ៊ែរ ដែលហៅថា " គណៈកម្មការ "

២- រដ្ឋភាគីទាំងអស់ គឺជាសមាជិកតាមការជាក់ស្តែង (ipso facto) នៃគណៈកម្មការនេះ ។ រដ្ឋភាគីនិមួយៗត្រូវតំណាងឡើងដោយរដ្ឋមន្ត្រីការបរទេស ឬតំណាងរបស់រដ្ឋមន្ត្រីនេះ អមដោយមន្ត្រីបំរុង និងទីប្រឹក្សា ។

៣- ភារកិច្ចនៃ " គណៈកម្មការ " គឺត្រួតពិនិត្យមើលការអនុវត្តសន្ធិសញ្ញានេះ និងធានាការគោរពនូវខ ទាំងឡាយនៃសន្ធិសញ្ញានេះ ។

៤- គណៈកម្មការនេះត្រូវធ្វើការប្រជុំតាមពេលវេលាសមស្រប និងចាំបាច់ដោយអនុលោមទៅតាមខទាំងឡាយនៃសន្ធិសញ្ញានេះ តាមសំណើរបស់រដ្ឋភាគីណាមួយ។ គណៈកម្មការនឹងត្រូវបើកកិច្ចប្រជុំទៅតាមលទ្ធភាពអោយស្របពេលនឹងកិច្ចប្រជុំថ្នាក់រដ្ឋមន្ត្រីការបរទេសអាស៊ាន ។

៥- នៅមុនពេលកិច្ចប្រជុំនិមួយៗ គណៈកម្មការត្រូវបោះឆ្នោតរើសប្រធានអង្គប្រជុំ និងមន្ត្រីឯទៀតទៅតាមតំរូវការ ។ ប្រធាននិងមន្ត្រីទាំងនោះត្រូវបំពេញតួនាទីរបស់ខ្លួនរហូតដល់មានការបោះឆ្នោតជ្រើសរើសប្រធាន និងមន្ត្រីជាថ្មី នាពេលប្រជុំលើកក្រោយ ។

៦-លើកលែងតែមានចែងផ្សេងទៀតក្នុងសន្ធិសញ្ញានេះ វត្តមានចំនួនពីរភាគបីនៃសមាជិកគណៈកម្មការនឹងចាត់ទុកជាចំនួនគ្រប់គ្រាន់សំរាប់បើកអង្គប្រជុំបាន (Quorum) ។

៧- សមាជិកនិមួយៗនៃគណៈកម្មការមានសម្លេងមួយ ។

៨- លើកលែងតែមានចែងក្នុងសន្ធិសញ្ញានេះ សេចក្តីសំរេចរបស់គណៈកម្មការត្រូវអនុម័តដោយកុងសង់ស៊ុស ឬ បើពុំមានកុងសង់ស៊ុសនោះទេ ត្រូវអនុម័តដោយសំលេងភាគច្រើនពីរភាគបីនៃសមាជិកដែលមានវត្តមានពេលបោះឆ្នោត ។

៩-តាមរបៀបកុងសង់ស៊ុស គណៈកម្មការត្រូវព្រមព្រៀងនិងអនុម័តលើបទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងរបស់គណៈកម្មការផ្ទាល់ ក៏ដូចជាលើបែបបទហិរញ្ញវត្ថុ ដែលគ្រប់គ្រងចំណូលហិរញ្ញវត្ថុរបស់គណៈកម្មការ និងសាខារបស់ខ្លួន ។

<u>មាត្រាទី ៩</u>

គណៈកម្មាធិការប្រតិបត្តិ

១- សាខាមួយនៃគណៈកម្មការបានត្រូវបង្កើតឡើងដែលហៅថា " គណៈកម្មាធិការប្រតិបត្តិ " ។

២- គណៈកម្មាធិការប្រតិបត្តិត្រូវមានសមាសភាពពីរដ្ឋភាគីទាំងអស់នៃសន្ធិសញ្ញានេះ ។ រដ្ឋភាគីនិមួយៗ ត្រូវតំណាងដោយមន្ត្រីជាន់ខ្ពស់ម្នាក់ ដែលអាចអមដោយបណ្តាមន្ត្រីបំរុង និងទីប្រឹក្សា ។

៣- ភារកិច្ចរបស់គណៈកម្មាធិការប្រតិបត្តិគឺ :

ក. ធានានូវកិច្ចប្រតិបត្តិការសមស្របក្នុងវិធានការត្រួតពិនិត្យដោយអនុលោមទៅតាមខ ទាំងឡាយនៃប្រព័ន្ធត្រួតពិនិត្យ ដូចដែលមានចែងក្នុងមាត្រាទី ១០ ។

ខ. ធ្វើការពិចារណានិងសំរេចលើបណ្តឹងសំណើសុំបំភ្លឺនិងបណ្តឹងសំណើសុំបេសកកម្មស្វែងរកការពិត ។

គ. បង្កើតបេសកកម្មស្វែងរកការពិត ដោយអនុលោមទៅតាមឧបសម្ព័ន្ធនៃសន្ធិសញ្ញានេះ ។

ឃ. ពិចារណា និងសំរេចលើលទ្ធផលស្រាវជ្រាវរបស់បេសកកម្មស្វែងរកការពិត ហើយរាយការណ៍ជូនគណៈកម្មការ ។

ង. ស្នើគណៈកម្មការអោយកោះប្រជុំការងារ តាមពេលវេលាសមស្រប និងចាំបាច់

ច. ចុះកិច្ចព្រមព្រៀងជាមួយភ្នាក់ងារថាមពលបរមាណូអន្តរជាតិ ឬ ជាមួយអង្គការអន្តរជាតិផ្សេងទៀត យោងទៅតាមមាត្រាទី១៨ក្នុងនាមគណៈកម្មការបន្ទាប់ពីបានទទួលការអនុញ្ញាតត្រឹមត្រូវពីគណៈ-កម្មការអោយធ្វើដូច្នេះ ហើយ

ឆ. បំពេញភារកិច្ចផ្សេងទៀត ដែលគណៈកម្មការបានប្រគល់ជូនក្នុងពេលម្តងម្កាល ។

៤- គណៈកម្មាធិការប្រតិបត្តិត្រូវធ្វើការប្រជុំនៅពេលណាចាំបាច់ ដើម្បីជំរុញអោយការអនុវត្តភារកិច្ចរបស់ខ្លួនមានប្រសិទ្ធភាព ។ គណៈកម្មាធិការប្រតិបត្តិត្រូវធ្វើការប្រជុំរបស់ខ្លួនអោយស្របទៅនឹងកិច្ចប្រជុំនៃមន្ត្រីជាន់ខ្ពស់អាស៊ានតាមលទ្ធភាពសមស្រប ។

៥- ប្រធានគណៈកម្មាធិការប្រតិបត្តិត្រូវធ្វើជាតំណាងអោយប្រធានគណៈកម្មការ ។ សំណើ ឬលិខិតស្នាមទាក់ទងជូនពត៌មានដែលរដ្ឋភាគីផ្ញើជូនទៅប្រធានគណៈកម្មាធិការប្រតិបត្តិត្រូវតែផ្សព្វផ្សាយដល់សមាជិកដទៃទៀតនៃគណៈកម្មាធិការប្រតិបត្តិ ។

៦- វត្តមានពីរភាគបី នៃសមាជិកគណៈកម្មាធិការប្រតិបត្តិជាចំនួនគ្រប់គ្រាន់សំរាប់ដំណើរការកិច្ចប្រជុំនៃគណៈកម្មាធិការនេះ (Quorum) ។

៧- សមាជិកនិមួយៗនៃគណៈកម្មាធិការប្រតិបត្តិមានសំលេងបោះឆ្នោតមួយ ។

៨- សេចក្តីសំរេចនានារបស់គណៈកម្មាធិការប្រតិបត្តិត្រូវអនុម័តដោយកុងសង់ស៊ុស ឬ បើពុំមានកុងសង់ស៊ុសទេ ត្រូវអនុម័តដោយសំលេងភាគច្រើនពីរភាគបីនៃសមាជិកដែលមានវត្តមាននាពេលបោះឆ្នោត ។

មាត្រាទី ១០
ប្រព័ន្ធត្រួតពិនិត្យ

១– បង្កើតប្រព័ន្ធត្រួតពិនិត្យមួយ ដើម្បីធ្វើការផ្ទៀងផ្ទាត់លើការគោរពតាមកាតព្វកិច្ចរបស់រដ្ឋភាគីនៃសន្ធិសញ្ញានេះ ។

២– ប្រព័ន្ធត្រួតពិនិត្យត្រូវមាន :

ក. ប្រព័ន្ធការពារសុវត្ថិភាពរបស់ភ្នាក់ងារថាមពលបរមាណូអន្តរជាតិ ដូចមានចែងក្នុងមាត្រាទី ៥

ខ. របាយការណ៍និងផ្លាស់ប្តូរពត៌មាន ដូចមានចែងក្នុងមាត្រាទី ១១

គ. សំណើសុំការបំភ្លឺដូចមានចែងក្នុងមាត្រាទី ១២ និង

ឃ. សំណើ និងនីតិវិធីនានាសំរាប់បេសកកម្មស្វែងរកការពិត ដូចមានចែងក្នុងមាត្រាទី ១៣ ។

មាត្រាទី ១១
របាយការណ៍ និងការផ្លាស់ប្តូរពត៌មាន

១. រដ្ឋភាគីនិមួយៗ ត្រូវដាក់ជូនគណៈកម្មាធិការប្រតិបត្តិនូវបណ្តារបាយការណ៍ស្តីពីហេតុការណ៍ដែលគួរអោយកត់សំគាល់កើតឡើងនៅក្នុងទឹកដីខ្លួន និងតំបន់ក្រោមការគ្រប់គ្រង និងការត្រួតត្រារបស់ខ្លួនដែលប៉ះពាល់ដល់ការអនុវត្តសន្ធិសញ្ញានេះ ។

២. បណ្តារដ្ឋភាគីអាចផ្លាស់ប្តូរពត៌មានស្តីពីកិច្ចការនានាដែលលេចចេញ ឬទាក់ទងដល់សន្ធិសញ្ញានេះ ។

មាត្រាទី ១២
សំណើសុំការបំភ្លឺ

១– រដ្ឋភាគីនិមួយៗត្រូវមានសិទ្ធិស្នើរដ្ឋភាគីផ្សេងទៀតអោយធ្វើការបំភ្លឺពីស្ថានការណ៍ណាមួយ ដែលគេអាចចាត់ទុកថាមិនច្បាស់លាស់ ឬដែលអាចបង្កើតការមន្ទិលសង្ស័យលើរដ្ឋភាគីនោះ ក្នុងការគោរពសន្ធិសញ្ញានេះ ។ រដ្ឋភាគីនិមួយៗត្រូវជូនពត៌មានមកគណៈកម្មាធិការប្រតិបត្តិអំពីសំណើបែបនេះ ។ រដ្ឋភាគីដែលត្រូវគេស្នើនោះ ត្រូវឆ្លើយតបសមស្រប និងមិនបង្អាក់ពេលឡើយនូវពត៌មានចាំបាច់ ហើយត្រូវជំរាបជូនគណៈកម្មាធិការប្រតិបត្តិពីចម្លើយរបស់ខ្លួនចំពោះរដ្ឋភាគីជាម្ចាស់សំណើ ។

២– រដ្ឋភាគីនិមួយៗ ត្រូវមានសិទ្ធិស្នើគណៈកម្មាធិការប្រតិបត្តិអោយស្វែងរកការបំភ្លឺសំរាប់រដ្ឋភាគីផ្សេង ទៀតអំពីស្ថានការណ៍ណាមួយ ដែលអាចចាត់ទុកថាមិនច្បាស់លាស់ ឬ អាចបង្កើតការមន្ទិលសង្ស័យ

ចំពោះការគោរពសន្ធិសញ្ញានេះ ពីសំណាក់រដ្ឋភាគីនោះ ។ នៅពេលបានទទួលសំណើនោះហើយ គណៈកម្មាធិការប្រតិបត្តិត្រូវធ្វើការពិគ្រោះជាមួយរដ្ឋភាគី ដែលត្រូវផ្តល់ការស្រាយបំភ្លឺក្នុងបំណងទទួលបាននូវការបំភ្លឺតាមសំណើនោះ ។

មាត្រាទី ១៣

សំណើសុំបេសកកម្មស្វែងរកការពិត

រដ្ឋភាគីមួយត្រូវមានសិទ្ធិស្នើគណៈកម្មាធិការប្រតិបត្តិអោយបញ្ជូនបេសកកម្មស្វែងរកការពិតទៅរដ្ឋភាគីមួយទៀតដើម្បីបំភ្លឺ និងដោះស្រាយស្ថានភាពដែលអាចចាត់ទុកថា មិនច្បាស់លាស់ ឬអាចបង្កើតការមន្ទិលសង្ស័យលើការគោរពរបស់រដ្ឋភាគីនោះ តាម ខ ទាំងឡាយនៃសន្ធិសញ្ញាដោយអនុលោមទៅតាមនីតិវិធីដូចមានចែងនៅក្នុងឧបសម្ព័ន្ធនៃសន្ធិសញ្ញានេះ ។

មាត្រាទី ១៤

វិធានការដោះស្រាយ

១ – ក្នុងករណីដែលគណៈកម្មាធិការប្រតិបត្តិធ្វើការសំរេចដោយអនុលោមទៅតាមឧបសម្ព័ន្ធនោះ ដែលឃើញថាមានការបំពានលើសន្ធិសញ្ញាដោយរដ្ឋភាគីមួយ រដ្ឋភាគីនោះត្រូវចាត់វិធានការចាំបាច់ក្នុងពេលវេលាមួយសមស្រប ដើម្បីប្រតិបត្តិអោយបានពេញលេញតាមសន្ធិសញ្ញានោះ ហើយត្រូវជំរាបជាបន្ទាន់ដល់គណៈកម្មាធិការប្រតិបត្តិអំពីវិធានការដែលខ្លួនបានចាត់ឬ គ្រោងនឹងចាត់ ។

២ – ក្នុងករណីដែលរដ្ឋភាគីពុំបានអនុវត្ត ឬបដិសេធពុំព្រមអនុវត្តតាម ខ នៃកថាខ័ណ្ឌទី១ នៃមាត្រានេះ គណៈកម្មាធិការប្រតិបត្តិត្រូវស្នើទៅគណៈកម្មការអោយធ្វើការកោះប្រជុំមួយអនុលោមទៅតាម ខ ទាំងឡាយនៃខ័ណ្ឌទី ៣ (ង) នៃមាត្រាទី៩ ។

៣ – នៅក្នុងកិច្ចប្រជុំដោយយោលតាមកថាខ័ណ្ឌទី២នៃមាត្រានេះ គណៈកម្មការត្រូវពិចារណាលើស្ថានការណ៍ដែលកើតឡើង ហើយត្រូវសំរេចយកវិធានការណ៍ណាមួយដែលគណៈកម្មការចាត់ទុកថាសមស្របដើម្បីដោះស្រាយស្ថានភាពនោះ ដោយរាប់បញ្ចូលទាំងការដាក់បញ្ហានោះជូនភ្នាក់ងារថាមពលបរមាណូអន្តរជាតិ និងដល់ក្រុមប្រឹក្សាសន្តិសុខព្រមទាំងមហាសន្និបាតអង្គការសហប្រជាជាតិ នៅពេលដែលស្ថានភាពនោះអាចធ្វើការគម្រាមកំហែងដល់សន្តិភាព និងសន្តិសុខអន្តរជាតិ ។

៤– ក្នុងករណីមានការបំពានលើពិធីសារភ្ជាប់នឹងសន្ធិសញ្ញានេះដោយរដ្ឋភាគីមួយនៃពិធីសារនេះ គណៈកម្មាធិការប្រតិបត្តិត្រូវកោះប្រជុំពិសេសនៃគណៈកម្មការ ដើម្បីសំរេចយកវិធានការសមស្របដែលត្រូវអនុវត្ត ។

មាត្រាទី ១៥

ការចុះហត្ថលេខា ការផ្តល់សច្ចាប័ន ការចូលជាភាគី ការតំកល់ឯកសារ និងការចុះបញ្ជី

១– សន្ធិសញ្ញានេះត្រូវបើកចំហអោយរដ្ឋទាំងអស់នៅអាស៊ី-អាគ្នេយ៍ ដែលមាន ប្រ៊ុយណេដារុស្សាឡាម កម្ពុជា ឥណ្ឌូណេស៊ី ឡាវ ម៉ាឡេស៊ី មីយ៉ាន់ម៉ារ ហ្វីលីពីន សិង្ហបុរី ថៃឡង់ដ៍ និងវៀតណាម ចុះហត្ថលេខា ។

២– សន្ធិសញ្ញានេះទាមទារអោយមានការផ្តល់សច្ចាប័ន ស្របតាមនីតិវិធីធម្មនុញ្ញនៃរដ្ឋហត្ថលេខី ។ លិខិតុបករណ៍ផ្តល់សច្ចាប័ននោះ ត្រូវតំកល់ទុកជាមួយរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រថៃឡង់ដ៍ ដែលត្រូវបានចាត់តាំងជារដ្ឋតំកល់ឯកសារនេះ ។

៣– សន្ធិសញ្ញានេះនឹងបើកចំហសំរាប់ការចូលជាភាគី ។ លិខិតុបករណ៍នៃការចូលជាភាគីនឹងត្រូវតំកល់ទុកនៅរដ្ឋតំកល់ឯកសារ ។

៤– រដ្ឋតំកល់ឯកសារត្រូវជូនពតិមានដល់រដ្ឋភាគីឯទៀតនៃសន្ធិសញ្ញានេះអំពីការតំកល់ទុកនៃលិខិតុប-ករណ៍ផ្តល់សច្ចាប័ន ឬ លិខិតុបករណ៍នៃការចូលជាភាគី ។

៥– រដ្ឋតំកល់ឯកសារត្រូវចុះបញ្ជីសន្ធិសញ្ញានេះ និងពិធីសារនៃសន្ធិសញ្ញានេះយោងតាមមាត្រាទី១០២ នៃធម្មនុញ្ញអង្គការសហប្រជាជាតិ ។

មាត្រាទី ១៦

ការចូលជាធរមានបញ្ញត្តិ

១. សន្ធិសញ្ញានេះត្រូវចូលជាធរមានបញ្ញត្តិ នៅថ្ងៃដែលលិខិតុបករណ៍ទី៧ នៃការផ្តល់សច្ចាប័ននិងឬការចូលជាភាគីបានត្រូវតំកល់ ។

២. ចំពោះរដ្ឋដែលផ្តល់សច្ចាប័ន ឬ ចូលជាភាគីនៃសន្ធិសញ្ញានេះក្រោយថ្ងៃតំកល់លិខិតុបករណ៍ទី៧ នៃការផ្តល់សច្ចាប័ន ឬលិខិតុបករណ៍នៃការចូលជាភាគី សន្ធិសញ្ញាត្រូវចូលជាធរមាននៅថ្ងៃដែលគេតំកល់ទុកលិខិតុបករណ៍ ឬការចូលជាភាគីនៃរដ្ឋនោះ ។

មាត្រាទី ១៧

ការមិនស្រប (RESERVATIONS)

សន្ធិសញ្ញានេះមិនអនុញ្ញាតអោយមានការមិនស្របទេ ។

មាត្រាទី ១៨

ទំនាក់ទំនងជាមួយអង្គការអន្តរជាតិផ្សេងៗ

គណៈកម្មការអាចសំរេចចុះកិច្ចព្រមព្រៀងនានាបែបនេះ ជាមួយភ្នាក់ងារថាមពលបរមាណូអន្តរជាតិ ឬជាមួយអង្គការអន្តរជាតិផ្សេងទៀត បើយល់ឃើញថាអាចសំរួលកិច្ចប្រតិបត្តិការដ៏មានប្រសិទ្ធភាពនៃប្រព័ន្ធត្រួតពិនិត្យដែលបង្កើតឡើងដោយសន្ធិសញ្ញានេះ ។

មាត្រាទី ១៩

វិសោធនកម្ម

១. រដ្ឋភាគីណាមួយក៏អាចស្នើសុំធ្វើវិសោធនកម្មលើសន្ធិសញ្ញានេះ និងពិធីសារបស់វាបានដែរ ហើយត្រូវដាក់សំណើរបស់ខ្លួនជូនគណៈកម្មាធិការប្រតិបត្តិ ដែលត្រូវបញ្ជូនសំណើទាំងនោះជូនរដ្ឋភាគីដទៃទៀត ។ គណៈកម្មាធិការប្រតិបត្តិត្រូវស្នើភ្លាមដល់គណៈកម្មការអោយធ្វើការកោះប្រជុំមួយ ដើម្បីពិនិត្យសំណើធ្វើវិសោធនកម្មនោះ ។ ចំនួនវត្តមានគ្រប់គ្រាន់ទុកជាបានការដើម្បីធ្វើកិច្ចប្រជុំបែបនេះ (Quorum) ត្រូវអោយមានវត្តមានសមាជិកទាំងអស់នៃគណៈកម្មការ ។ វិសោធនកម្មណាមួយត្រូវតែអនុម័តដោយកុងសង់ស៊ុសពីគណៈកម្មការ ។

២. វិសោធនកម្មនានាដែលបានអនុម័តហើយ ត្រូវចូលជាធរមានបញ្ញត្តិ៣០ថ្ងៃក្រោយពេលដែលរដ្ឋតំកល់ឯកសារបានទទួលលិខិតុបករណ៍ទី៧ នៃការយល់ព្រមរបស់រដ្ឋបណ្តាភាគី ។

មាត្រាទី ២០

ការពិនិត្យឡើងវិញ

ដប់ឆ្នាំក្រោយពេលនៃការចូលជាធរមានបញ្ញត្តិនៃសន្ធិសញ្ញានេះ គណៈកម្មការត្រូវកោះកិច្ចប្រជុំដើម្បីពិនិត្យឡើងវិញនូវការប្រតិបត្តិការនៃសន្ធិសញ្ញានេះ ។ គណៈកម្មការក៏អាចកោះប្រជុំក្នុងគោលបំណងដូចគ្នានេះនៅពេលណាមួយបន្ទាប់មកទៀត ប្រសិនបើមានកុងសង់ស៊ុសក្នុងចំណោម សមាជិកទាំងអស់ ។

មាត្រាទី ២១

ដំណោះស្រាយជម្លោះ

ជម្លោះណាមួយដែលកើតឡើងពីការបកស្រាយ ឬ ទាំងឡាយនៃសន្ធិសញ្ញានេះ ត្រូវដោះស្រាយដោយសន្តិវិធីដូចដែលតាមការព្រមព្រៀងគ្នារវាងបណ្តារដ្ឋភាគីនៃជម្លោះនោះ ។ ប្រសិនបើក្នុងរយៈពេលមួយខែរដ្ឋភាគីនៃជម្លោះមិនអាចសំរេចបាននូវដំណោះស្រាយចំពោះជំលោះនោះដោយសន្តិវិធីតាមការចរចា ការសំរួលគ្នាតាមរយៈអាជ្ញាកណ្តាល ការធ្វើអង្កេត ឬការស្រុះស្រួលគ្នា ភាគីពាក់ព័ន្ធណាមួយត្រូវបញ្ជូនជម្លោះនេះទៅអាជ្ញាកណ្តាលអាកាត់ ឬទៅតុលាការអន្តរជាតិដោយមានការយល់ព្រមជាមុនពីភាគីម្ខាងទៀត ។

មាត្រាទី ២២

ថេរៈវេលា និងការសុំដកខ្លួន

១. សន្ធិសញ្ញានេះស្ថិតនៅមានតម្លៃដោយគ្មានកាលកំណត់ ។

២. ក្នុងករណីដែលរដ្ឋភាគីណាមួយនៃសន្ធិសញ្ញាល្មើសនឹងសន្ធិសញ្ញានេះ ដែលប៉ះពាល់ពិសេសដល់ការសំរេចគោលដៅទាំងឡាយនៃសន្ធិសញ្ញានេះ រដ្ឋភាគីដទៃទៀតនឹងត្រូវមានសិទ្ធិសុំដកខ្លួនចេញពីសន្ធិសញ្ញា ។

៣. ការដកខ្លួនចេញដូចមានចែងក្នុងកថាខ័ណ្ឌទី២ នៃមាត្រាទី ២២ នឹងមានប្រសិទ្ធភាពតាមការជូនដំណឹងជាមុនចំនួន ១២ ខែទៅ សមាជិកទាំងឡាយនៃគណៈកម្មការ ។

ដើម្បីជាសក្ខីភាព ហត្ថលេខី បានចុះហត្ថលេខាលើសន្ធិសញ្ញានេះ ។

ធ្វើនៅបាងកក, ថ្ងៃទី ដប់ប្រាំ ខែធ្នូ ឆ្នាំមួយពាន់ប្រាំបួនរយកៅសិបប្រាំ ច្បាប់ដើមជាភាសាអង់គ្លេស ។

ហត្ថលេខា

ក្នុងនាម ប្រ៊ូណៃ ដារូស្សាឡាម

ហាស្ស៊ី ហាស្សាណាល់ បូលគៀស់

ស៊ុលតង់នៃប្រ៊ូណៃ ដារូស្សាឡាម

ក្នុងនាម ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

សម្តេចក្រុមព្រះ នរោត្តម រណឫទ្ធិ — នាយករដ្ឋមន្ត្រីទីមួយ

សម្តេច ហ៊ុន សែន — នាយករដ្ឋមន្ត្រីទីពីរ

ក្នុងនាម សាធារណរដ្ឋ ឥណ្ឌូណេស៊ី

ស៊ូហារតូ

ប្រធានាធិបតី

ក្នុងនាម សាធារណរដ្ឋប្រជាមានិតប្រជាធិបតេយ្យឡាវ

ខាម់តៃ ស៊ីផាន់ដន

នាយករដ្ឋមន្ត្រី

ក្នុងនាម ម៉ាឡេស៊ី

បណ្ឌិត មហាធៀ ប៊ីន មហាមាត់

នាយករដ្ឋមន្ត្រី

ក្នុងនាម សហភាពមីយ៉ាន់ម៉ារ

ឧត្តមសេនីយផុតលេខ ថាន់ ស្វេ

ប្រធានក្រុមប្រឹក្សាស្តារច្បាប់ និងសណ្តាប់ធ្នាប់សង្គម

និងជានាយករដ្ឋមន្ត្រី

ក្នុងនាម សាធារណរដ្ឋ ហ្វីលីពីន

ហ្វីដែល វ៉ី. រ៉ាម៉ូស

ប្រធានាធិបតី

ក្នុងនាម សាធារណរដ្ឋ សិង្ហបុរី

ហ្គូ ចុក តុង

នាយករដ្ឋមន្ត្រី

ក្នុងនាម ព្រះរាជាណាចក្រថៃឡង់ដ៍

បាន ស៊ីលប៉ា អាចា

នាយករដ្ឋមន្ត្រី

ក្នុងនាម សាធារណរដ្ឋសង្គមនិយមវៀតណាម

វ៉ូ វ៉ាន់ គៀត

នាយករដ្ឋមន្ត្រី

ឧបសម្ព័ន្ធ

នីតិវិធីនៃបេសកកម្មស្វែងរកការពិត

១. រដ្ឋភាគីដែលស្នើសុំបេសកកម្មស្វែងរកការពិតមួយ ដូចមានចែងក្នុងមាត្រាទី១៣ ដែលក្នុងទីនេះហៅកាត់ថា " រដ្ឋស្នើសុំ " ត្រូវដាក់ពាក្យសុំទៅគណៈកម្មាធិការប្រតិបត្តិ ដោយបញ្ជាក់ដូចខាងក្រោម :

ក. ការសង្ស័យ ឬការព្រួយបារម្ភ និងមូលហេតុនៃការសង្ស័យ ឬការព្រួយបារម្ភទាំងអស់នោះ

ខ. ទីកន្លែងស្ថានការណ៍ដែលនាំអោយមានមន្ទិលសង្ស័យបានកើតឡើង

គ. បទប្បញ្ញត្តិពាក់ព័ន្ធទាំងឡាយនៃសន្ធិសញ្ញាដែលការមន្ទិលសង្ស័យក្នុងការអនុវត្តបានកើតឡើង និង

ឃ. ពត៌មានពាក់ព័ន្ធផ្សេងៗទៀត ។

២. នៅពេលបានទទួលសំណើសុំបេសកកម្មស្វែងរកការពិត គណៈកម្មាធិការប្រតិបត្តិត្រូវ:

ក- ជូនដំណឹងជាបន្ទាន់អំពីការទទួលសំណើទៅរដ្ឋភាគី ដែលបេសកកម្មស្វែងរកការពិតត្រូវបញ្ជូនទៅ ដែលក្នុងទីនេះហៅកាត់ថា " រដ្ឋទទួល " អំពីការទទួលសំណើ និង

ខ-មិនត្រូវអោយយឺតជាងបីសប្តាហ៍បន្ទាប់ពីបានទទួលនូវសំណើត្រូវសំរេចថា លើសំណើនោះស្របតាម ខ ក្នុងកថាខ័ណ្ឌទាំងឡាយឬទេ ហើយទោះជាសំណើនោះគ្មានសារៈសំខាន់ជាការរំលោភ ឬក៏ហួសពីក្របខ័ណ្ឌនៃសន្ធិសញ្ញាក៏ដោយ ។ ទាំងរដ្ឋស្នើសុំ ទាំងរដ្ឋទទួលមិនត្រូវចូលរួមក្នុងការសំរេចនេះទេ ។

៣. ក្នុងករណីដែលគណៈកម្មាធិការប្រតិបត្តិសំរេចថា សំណើនោះមិនសមស្របទៅតាម ខ នៃកថាខ័ណ្ឌទាំងឡាយ ឬសំរេចថាមិនសំខាន់ ជាការរំលោភ ឬហួសពីក្របខ័ណ្ឌរបស់សន្ធិសញ្ញា សំណើនេះមិនត្រូវបានយកមកដោះស្រាយទៀតទេ ហើយគណៈកម្មាធិការត្រូវជូនដំណឹងទៅរដ្ឋស្នើសុំ និងរដ្ឋទទួល តាមការគួរ ។

៤. ក្នុងករណីដែលគណៈកម្មាធិការប្រតិបត្តិសំរេចថា សំណើនោះស្របទៅតាមកថាខ័ណ្ឌទី១ និងថាសំណើនោះសំខាន់គ្មានការរំលោភ ត្រឹមត្រូវតាមក្របខ័ណ្ឌនៃសន្ធិសញ្ញា ត្រូវបញ្ជូនជាបន្ទាន់ទៅប្រទេសអ្នកទទួលនូវសំណើសុំបេសកកម្មស្វែងរកការពិត ដោយបញ្ជាក់ពីកាលបរិច្ឆេទសំរាប់បញ្ជូនក្រុមបេសកកម្ម ។ គំរោងកាលបរិច្ឆេទមិនត្រូវអោយយឺតជាងពាអាទិត្យទេ ចាប់ពីពេលដែលរដ្ឋទទួលបានទទួលសំណើសុំបេសកកម្មស្វែងរកការពិត ។ គណៈកម្មាធិការប្រតិបត្តិត្រូវបង្កើតឡើងជាបន្ទាន់នូវក្រុមបេសកកម្មស្វែងរកការពិតមួយដែលមានអធិការ ៣ រូប ពីភ្នាក់ងារបរមាណូអន្តរជាតិ ដោយអ្នកទាំងនោះមិនមានសញ្ជាតិជាប្រទេសស្នើ ឬក៏ជាប្រទេសទទួលទេ ។

៥. ប្រទេសអ្នកទទួលត្រូវអនុវត្តន៍តាមសំណើសុំក្រុមបេសកកម្មស្វែងរកការពិត យោងតាមកថាខ័ណ្ឌទី៤។ ប្រទេសអ្នកទទួលត្រូវសហការជាមួយគណៈកម្មាធិការប្រតិបត្តិដើម្បីជួយសំរួលអោយដំណើរការរបស់ក្រុមបេសកកម្មស្វែងរកការពិតមានប្រសិទ្ធភាពដូចជា សំរួលអោយក្រុមបេសកកម្មស្វែងរកការពិតចូលទៅកាន់កន្លែងដែលមានបញ្ហាអោយបានឆាប់ដោយគ្មានឧបស័គ្គអ្វីឡើយ ។ ប្រទេសអ្នកទទួលត្រូវផ្តល់បុព្វសិទ្ធ និងអភ័យឯកសិទ្ធទាំងឡាយដល់ក្រុមបេសកកម្មស្វែងរកការពិតនេះ ដែលចាំបាច់ដើម្បីអោយគេធ្វើការងាររបស់គេមានប្រសិទ្ធភាព ដែលក្នុងនោះគ្មានមានការមិនរំលោភលើក្រដាសស្នាម ឯកសារ ការចាប់ខ្លួន ឃុំខ្លួន និងការចោទប្រកាន់លើអំពើ និងពាក្យសំដីដែលនិយាយក្នុងវត្ថុបំណងបំពេញបេសកកម្ម ។

៦. ប្រទេសអ្នកទទួលត្រូវមានសិទ្ធិក្នុងការការពារទីតាំងសំខាន់ៗ និងទប់ស្កាត់ការបែកខ្ចរខ្ចាយពត៌មានសំងាត់ និងទិន្នន័យដែលមិនមានទាក់ទងទៅនឹងសន្ធិសញ្ញានេះ ។

៧. ក្រុមបេសកកម្មស្វែងរកការពិតនៅក្នុងពេលបំពេញភារកិច្ចខ្លួនត្រូវ :

ក. គោរពរាល់ច្បាប់ និងបទបញ្ញត្តិទាំងឡាយរបស់ប្រទេសអ្នកទទួល

ខ. បញ្ឈប់សកម្មភាពណាដែលមិនស្របទៅតាមគោលដៅ និងវត្ថុបំណងនៃសន្ធិសញ្ញានេះ

គ. ដាក់របាយការណ៍មុនដំបូង ឬបណ្តោះអាសន្នទៅគណៈកម្មាធិការប្រតិបត្តិ

ឃ. បញ្ចប់ភារកិច្ចរបស់ខ្លួនដោយមិនត្រូវយឺតយ៉ាវ ហើយត្រូវដាក់របាយការណ៍ចុងក្រោយជូនគណៈកម្មាធិការប្រតិបត្តិក្នុងពេលដ៏សមស្របមួយនៅពេលបញ្ចប់បេសកកម្មរបស់ខ្លួន ។

៨. គណៈកម្មាធិការប្រតិបត្តិត្រូវ :

ក/ពិនិត្យរបាយការណ៍ ដែលដាក់ជូនដោយក្រុមបេសកកម្មស្វែងរកការពិត ហើយធ្វើសេចក្តីសំរេចថា តើមាន ឬគ្មានការបំពានទៅលើសន្ធិសញ្ញា ។

ខ/បញ្ជូនសេចក្តីសំរេចរបស់ខ្លួនជាបន្ទាន់ទៅប្រទេសជាអ្នកសុំ និងប្រទេសជាអ្នកទទួល ហើយ

គ/ ធ្វើរបាយការណ៍យ៉ាងក្បោះក្បាយស្តីពីសេចក្តីសំរេចរបស់ខ្លួនជូនគណៈកម្មការ

៩. ក្នុងករណីដែលប្រទេសជាអ្នកទទួលមិនព្រមអនុវត្តន៍តាមសំណើសុំបេសកកម្មស្វែងរកការពិត ដូចមានចែងនៅក្នុងកថាខ័ណ្ឌទី៤ទនោះ ប្រទេសជាអ្នកសុំត្រូវមានសិទ្ធិស្នើតាមរយៈគណៈកម្មាធិការប្រតិបត្តិសុំអោយមានកិច្ចប្រជុំនៃគណៈកម្មការ ។ គណៈកម្មាធិការប្រតិបត្តិត្រូវស្នើសុំជាបន្ទាន់ទៅគណៈកម្មការអោយបើកការប្រជុំមួយដូចមានចែងនៅក្នុងកថាខ័ណ្ឌទី៣ ង នៃមាត្រាទី ៩ ។

ពិធីសារ

លើសន្ធិសញ្ញាតំបន់ស្តីពីអាស៊ី-អាគ្នេយ៍គ្មានអាវុធនុយក្លេអ៊ែរ

បណ្តារដ្ឋភាគីនៃពិធីសារនេះ

ដោយមានបំណងចូលរួមក្នុងកិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងធ្វើអោយការរំសាយសព្វាវុធនុយក្លេអ៊ែរ និងបានសំរេចទាំងស្រុងនិងជាទូទៅរួមចំណែកអោយបាននូវសន្តិភាព និងសន្តិសុខអន្តរជាតិ ដែលក្នុងនោះមានតំបន់អាស៊ី-អាគ្នេយ៍ផង

ដោយគត់សំគាល់សន្ធិសញ្ញាតំបន់អាស៊ី-អាគ្នេយ៍គ្មានអាវុធនុយក្លេអ៊ែរ

បានយល់ព្រមដូចតទៅ :

មាត្រាទី ១

រដ្ឋជាភាគីនិមួយៗប្រកាន់ខ្ជាប់ គោរពតាមសន្ធិសញ្ញាស្តីពីតំបន់អាស៊ី-អាគ្នេយ៍គ្មានអាវុធនុយក្លេអ៊ែរ ដែល ពីនេះតទៅ ហៅថា " សន្ធិសញ្ញា " ហើយនឹងមិនចូលរួមក្នុងអំពើណាមួយ ដែលនាំអោយមានការរំលោភដោយបណ្តារដ្ឋជាភាគី លើសន្ធិសញ្ញា ឬក៏ពិធីសារនៃសន្ធិសញ្ញា ។

មាត្រាទី ២

រដ្ឋជាភាគីនិមួយៗ មិនត្រូវប្រើ ឬគំរាម និងប្រើអាវុធនុយក្លេអ៊ែរប្រឆាំងនឹងរដ្ឋណាមួយជាភាគីនៃសន្ធិសញ្ញា ។ រដ្ឋជាភាគីនិមួយៗថែមទាំងប្រកាន់ខ្ជាប់មិនប្រើ ឬគំរាមនឹងប្រើអាវុធនុយក្លេអ៊ែរ នៅក្នុងតំបន់អាស៊ី-អាគ្នេយ៍គ្មានអាវុធនុយក្លេអ៊ែរឡើយ ។

មាត្រាទី ៣

ពិធីសារនេះត្រូវបានបើកចំហជូនសាធារណ រដ្ឋប្រជាមានិតចិន បារាំង សហព័ន្ធរុស្ស៊ី ចក្រភពអង់គ្លេស និង អៀរឡង់ខាងជើង និងសហរដ្ឋអាមេរិក ចុះហត្ថលេខា ។

មាត្រាទី ៤

រដ្ឋជាភាគីនិមួយៗ ត្រូវធ្វើការកត់សំគាល់របស់ខ្លួនជាលាយល័ក្សអក្សរផ្ញើទៅអោយប្រទេសជាអ្នកតំកល់សន្ធិសញ្ញា ដើម្បីបញ្ជាក់ពីការយល់ព្រមទទួលយក ឬពុំនោះសោតទេ សុំកែប្រែលើកាតព្វកិច្ចរបស់ខ្លួន

ចំពោះពិធីសារដែលអាចនាំអោយមិានឡើងការចូលជាធរមាននៃការធ្វើវិសោធនកម្មលើសន្ធិសញ្ញា ដែលយោល តាមមាត្រាទី ១៩នៃសន្ធិសញ្ញានេះ ។

មាត្រាទី ៥

ពិធីសារនេះមានចរិតអចិន្ត្រៃយ៍ និងត្រូវមានតម្លៃមិនកំណត់នៅក្នុងលក្ខណ្ឌដែលរដ្ឋជាភាគីនិមួយ១ ត្រូវការអនុវត្តនូវអធិបតេយ្យភាពជាតិខ្លួន មានសិទ្ធិក្នុងការដកខ្លួនចេញពីពិធីសារនេះ បើគេសំរេចថាហេតុការណ៍ខុសពីធម្មតានោះ ដែលទាក់ទងដល់ពិធីសារ បានធ្វើអោយអន្តរាយដល់ឧត្តមប្រយោជន៍ជាតិរបស់ខ្លួន ។ រដ្ឋជាភាគីនោះត្រូវបញ្ជូនការបញ្ជាក់ពីការដកខ្លួននេះទៅប្រទេសតំកល់ឯកសារ ១២ខែមុន ។ ការបញ្ជាក់នោះត្រូវបញ្ចូលនូវសេចក្តីថ្លែងការណ៍ពីហេតុការណ៍ខុសធម្មតាដែលបានធ្វើអោយអន្តរាយដល់ឧត្តមប្រយោជន៍ជាតិ ។

មាត្រាទី ៦

ពិធីសារនេះត្រូវទាមទារអោយមានការផ្តល់សច្ចាប័ន ។

មាត្រាទី ៧

ពិធីសារនេះត្រូវចូលជាធរមានចំពោះរដ្ឋភាគីនិមួយ១ នៅពេលដែលសាមីរដ្ឋបានដាក់លិខិតុបករណ៍នៃសច្ចាប័នទៅប្រទេសតំកល់ឯកសារ ។ ប្រទេសតំកល់ឯកសារត្រូវជូនដំណឹងដល់បណ្តារដ្ឋដែលជាភាគីនៃសន្ធិសញ្ញា និងពិធីសារនេះ អំពីការដាក់លិខិតុបករណ៍នៃសច្ចាប័ន ។

ដើម្បីជាសក្ខីភាព ហត្ថលេខីខាងក្រោម ដែលបានទទួលការអនុញ្ញាតយ៉ាងត្រឹមត្រូវពីរដ្ឋាភិបាលរបស់ខ្លួនបានចុះហត្ថលេខាលើពិធីសារនេះ ។

ធ្វើនៅទីក្រុងបាងកក ថ្ងៃទីដប់ប្រាំ ខែធ្នូ ឆ្នាំមួយពាន់ប្រាំបួន រយកៅសិបប្រាំ ជាមួយច្បាប់ដើមជាភាសា អង់គ្លេស ។